

Joint International Agricultural Conference

6, 7 and 8 July 2009, Wageningen

ICT, precisielandbouw en -veehouderij samen op één conferentie

Ria Dubbeldam

Grafisch Atelier Wageningen
www.gaw.nl

Nederland heeft op gebied van precisielandbouw en -veehouderij aan andere landen wat te laten zien. “De twee Europese netwerken voor precisielandbouw en precisieveehouderij – ECPA en ECPLF – hebben daarom contact gezocht met VIAS, die dit jaar het Europese EFITA-congres over agro-informatica organiseert”, zegt ECPLF-voorzitter Kees Lokhorst. Het resultaat is de Joint International Agricultural Conference (JIAC) op 6, 7 en 8 juli op de Wageningse campus.

De drie organisaties uitgelicht

Kees Lokhorst, voorzitter van het organisatiecomité van de gezamenlijke conferentie, schetst hoe de drie Europese organisaties ten opzichte van elkaar staan en hoe ze met elkaar zijn vervlochten, en dus hoe het voor de hand ligt om samen een conferentie te houden.

VIAS is aangesloten bij de *European Federation for Information Technology in Agriculture, Food and the Environment* (EFITA). Om de twee jaar wisselt het voorzitterschap van die Europese federatie. Het begint een gewoonte te worden dat de nationale vereniging die dan voorzitter is, ter afsluiting van het voorzitterschap een conferentie organiseert. Dit keer is de beurt aan VIAS, en dus komt de conferentie naar Nederland. Eerder, in 1996 was er ook zo'n conferentie. Alleen onder de naam ICCTA, want EFITA bestond nog niet.

Maar tijdens die conferentie ontstond wel het initiatief een Europese federatie op te richten (zie ook het interview met Sjaak Wolfert over EFITA elders in dit nummer).

Op een gegeven moment ontstond vanuit de precisielandbouw ook de behoefte aan een tweejaarlijkse conferentie. John Stafford van het Britse Silsoe Research

nam het initiatief. Hij wilde precisielandbouw internationaal op de kaart zetten en het een meer wetenschappelijke basis geven. De conferentie kwam er: de *European Conference on Precision Agriculture* (ECPA). Het grote verschil met de EFITA-conferentie is dat er geen organisaties achter zitten. ECPA is een open netwerk, benadrukt Lokhorst. Vanuit Nederland was vooral Daan Goense van Wageningen UR er vanaf het begin bij betrokken.

Na drie edities ECPA, vertelt Lokhorst verder, groeide er ook een informeel netwerk rondom precisieveehouderij, met Daniël Berckmans van de Katholieke Universiteit Leuven als initiator en Lokhorst als secondant. Omdat de groep te klein is om een eigen conferentie te organiseren, sloot het netwerk *European Conference on Precision Livestock Farming* (ECPLF) zich daarvoor aan bij ECPA.

Samen optrekken

Toen Lokhorst vernam dat VIAS dit jaar de EFITA-conferentie organiseert, heeft hij snel contact gezocht met voorzitter Sjaak Wolfert. “Waarom doen we het niet samen?”, vroeg hij. Lokhorst vindt het tijd dat ECPA en ECPLF naar Nederland komt. “Nederland is al jaren bezig met precisielandbouw, zowel vanuit de onderzoeks- als praktijkkant. Je ziet het zelfvertrouwen groeien. We hebben wat te laten zien aan andere landen. Het komt hier al in de praktijk. Er zijn enkele groepen boeren die met precisielandbouw experimenteren. Een goede ontwikkeling.”

Vanuit politiek oogpunt vindt Lokhorst het ook belangrijk om de conferentie in Nederland te organiseren. “Het is aan Wageningen UR om de mogelijkheden van precisielandbouw en -veehouderij in Den Haag en in Brussel onder de aandacht te brengen. Bij de EU begint de interesse te komen. In LNV-programma's is het nog geen item. Wellicht omdat precisielandbouw en -veehouderij te veel gekoppeld wordt aan schaalvergroting, satellieten en gps. Laten we het hebben over ‘*smart farming*’. Dat zegt meer waarvoor je staat en waarvoor precisielandbouw en -veehouderij bedoeld is. *Smart farming* heeft geen beladen betekenis.”

Kees Lokhorst

Joint International Agricultural Conference

6, 7 and 8 July 2009, Wageningen

Overigens is het idee van een gezamenlijke conferentie niet uniek. Het heeft al eerder plaatsgevonden in 2001 in Montpellier onder Frans voorzitterschap. “Onze werelden passen wel bij elkaar. Bij precisietechnieken komt altijd ICT en modelontwikkeling kijken”, aldus Lokhorst. “Ook zit er overlap in de mensen die aan ICT en precisie doen. Bij EFITA-conferenties is precisielandbouw of -veehouderij dan ook altijd een onderwerp in een aantal sessies.”

Organisatiecomité

Het JIAC wordt georganiseerd door een koppel van drie man sterk: namens VIAS Ramon de Louw (werkzaam bij het ministerie van LNV), ECFA-vertegenwoordiger Jan Huijsmans (Plant Research International, Wageningen UR) en ECPLF-voorzitter Lokhorst (Animal Sciences Group, Wageningen UR). Hun organisaties zijn de risicodragende partijen van de conferentie. Lokhorst: “Het is een investering, maar het zijn dan ook belangrijke onderwerpen voor Wageningen UR.”

Voor Wageningen is de conferentie ook een mooie gelegenheid om het nieuwe hoogleraar duo van de leerstoelgroep Agrarische Bedrijfstechnologie te presenteren: professor Eldert van Henten, die binnen de leerstoelgroep de ‘open teelten’ onder zijn hoede heeft, en professor Peter Groot Koerkamp, die zich richt op de veehouderij. De twee vormen samen met Arnold Bregt (hoogleraar bij het Laboratorium voor Geo-informatiekunde en Remote Sensing) de voorzitters van het wetenschappelijk comité, dat bestaat uit zo’n zestig internationale leden. Zij beoordelen de inzendingen voor de conferentie. Op wetenschappelijk gehalte, maar ook op andere aspecten, aldus Lokhorst.

Vernieuwing

“Met de ‘call for abstracts’ zoeken we vanzelfsprekend verhalen rondom kennisuitwisseling en methodeontwikkeling. Maar we proberen ook vernieuwend te zijn. Bijvoorbeeld door verhalen te vragen die ingaan op praktijkervaringen, ofwel de ‘proofs of principles’. Verder zoeken we verhalen over netwerkvorming en samenwerking met de praktijk. Wat een typisch Nederlandse insteek is.”

Wat vooral anders is zijn de *cross themes*. Daarmee worden ICT en precisielandbouw/-veehouderij gerelateerd aan grote maatschappelijke thema’s als klimaatverandering. “We hebben gekozen voor de volgende *cross themes*: adoptie van

ICT en precisielandbouw, *new food economy*, *food safety and quality* en *e-learning*. De deelnemers leggen we vragen voor als: waar dient ICT en precisielandbouw nu eigenlijk voor? Wat kun je ermee doen om maatschappelijke problemen aan te pakken? De deelnemers kunnen vervolgens op elke vraag stemmen. Deze concluderende sessie geeft de conferentie een duidelijke afsluiting.”

49 landen

Is die roep om andersoortige bijdragen nu gelukt? Ten dele. Tweederde van de 570 ingeleverde abstracts zit in de wetenschappelijke hoek. Zo’n 15 procent richt zich op *proofs of principles*. Heel weinig is er binnen gekomen over netwerkvorming/samenwerking. Lokhorst: “Het geeft aan dat het met de doorstroming van kennis naar de praktijk en het opbouwen van consortia nog niet zo hard gaat.” Voor de *cross themes* is wat grotere belangstelling: 11 procent. De inzenders uit bedrijfsleven, overheid en onderzoek schrijven daarvoor een zogenoemde ‘white paper’ waar tijdens de conferentie informatie aan toegevoegd kan worden en waarover discussie kan ontstaan.

De inzendingen die uit 49 landen afkomstig zijn, geven aan dat ze niet alleen uit Europa komen. De bijdragen komen uit vele landen wereldwijd: Amerika, Canada, Zuid-Afrika, Chili, Brazilië, Israël, Iran, Saoedi-Arabië, Japan, China, Australië en ga zo maar door. Een goede score. “En nu maar hopen dat ze komen”, zegt Kees Lokhorst.

Een extra stimulans voor de conferentiegangers is de jaarlijkse *Field Robot Event*, die in het programma is opgenomen. Bij deze robotwedstrijd in de open lucht demonstreren teams van universiteiten en scholen uit binnen- en buitenland hoe ‘kleine’ robots diverse taken als onkruid schoffelen, gewasbescherming en het opsporen van ziekten en plagen uitvoeren.

Tijdelijke koppeling

Het JIAC is een tijdelijke koppeling van drie organisaties. Het is niet vanzelfsprekend dat over twee jaar het dan organiserende EFITA-land opnieuw met ECFA en ECPLF in zee gaat. “Het zijn toch twee verschillende werelden. Dat nu toch voor de tweede keer deze werelden samen confereren, komt ook omdat Montpellier een succes was. En hopelijk straks weer. De mensen die komen moeten het gaan maken, wij als organiserend land scheppen de randvoorwaarden.”